



LLAVORS

La fúmiga

Sempre que busque un somriure acabe en el teu carrer,
fas alçar les ruïnes,
perd els sentits quan respire les corbes del teu relleu,
tot és llum quan et mire.

Ulls com la mar i un bonic parlar em pregunten per tu
i vull contar que eres especial.
No he trobat res igual, no ho trobat res igual.

**Com no te vaig a estimar? Com no te vaig a estimar?
I es que això és així, formes part de mi,
he crescut al teu costat.**

M'has ensenyat tantes coses, viatge pels teus camins
mentre passa la vida.
No et negaré que alguns volen canviar el nostre destí,
som la por diluïda.

*En tu interior suena una canción, tan segura que
quieres contar que eres especial.
No encontré nada igual, no he trobat res igual.*

**Com no te vaig a estimar? Com no te vaig a estimar?
I es que això és així, formes part de mi,
he crescut al teu costat.**

**Com no te vaig a estimar? Com no te vaig a estimar?
si mai he dubtat per molt lluny que he estat
que amb tu sempre em vull quedar.**